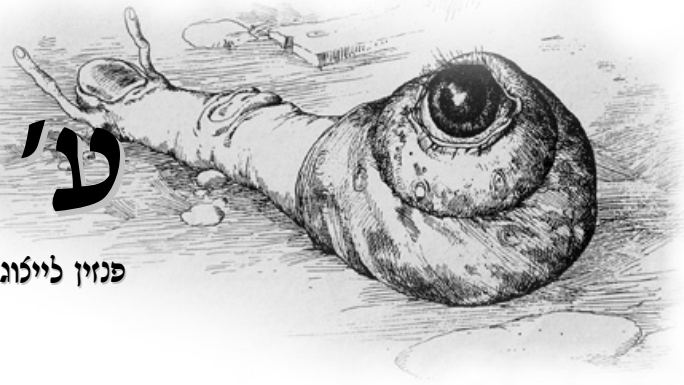

ע' קווירית

פנזין לייאוגיס קוויריים, גיליון 38, 27 ביוני 2010

- 2....."הפין של מייקל ג'קסון" מאמר מ-1995
- 7..... יד טרנסית: חבילה, המדריך לחובש החדש
- 14..... פינת היצירה

ע' קווירית תומך בלקויי למידה, דיסלקטים, ומהמממות אחרים. הטקסטים לא נערכים.

צ' בר

D_tv25@hotmail.com
wwwQueerEyeWorld.org

ע' קווירית שואף להיות אקולוגי. היסכו בהדפסות ומחזרו את דפיו!

"שמרית, הלסבית המעונבת" (או: "דילברט" של סקוט אדאמס בתרגום לקווירית)

יחיאל, מנהל המרכז הגאה של עמק יזרעאל

נמרוד לא מממש את הפוטנציאל שלו והוא צריך לעבוד גם על נושא האיחורים יחסי אנוש...

בקושי הכרתי אותו. אולי אקריא משהו מתוך התיק האישי שלו.

אברהם הקדיש את כל חייו לקהילה ולמרכז הגאה. המשפחה שלו מבקשת שתגיד כמה מילים בהלוויה שלו.

שנה למותו של מלך הפופ
Michael Jackson's Penis / Cynthia J. Fuchs
"הפיץ של מייקל ג'קסון" מאמר מ-1995
מתוך הקורס "מוזיקה פופולארית ופולחן הכוכבים" ד"ר גלעד פדבה
תרגום: מוטי ה.

מסוכן

התופעה שנקראת מייקל ג'קסון מבוססת על נרטיב הויקטימיזציה והבידוד של מייקל, היותו שחור והילדותיות שלו. סיפורו הוא סיפור של גבר אפריקאי-אמריקאי שיוצא כמנצח מעבר שהוא לרוב נטול אשמה וציבורי לגמרי.

למרות שמעולם לא נעדר לגמרי מעין הציבור, ג'קסון הוצג כביישן מתבודד, הסגור בתחומים "NeverLand", שם הוא מנסה למצוא את הנעורים שאבדו לו במרדף אחר הפרסום. (המרדף שלו אחר הבגרות, דרך נישואיו, מופרע על ידי הופעותיו הציבוריות במקומות המתאימים לילדים).

אובדן הילדות חוזר שוב ושוב כרציונל מאחורי החיבה הייחודית של ג'קסון לשימפנזות ולדיאנה רוס כאייקון. אובדן זה מתפקד כהסבר למגושים החברתית שלו וחוסר היכולת שלו לשלוט בקריירה שלו. הוא מוצג שוב ושוב כפאסיבי, הוא אינו שלט בהתרחשויות שסביבו.

יש בג'קסון ניגודים, אולטרה-סקסואליות מול א-סקסואליות, שבולטים לנוכח האישומים שהוגשו נגדו על ניצול ילדים. כרקדן וכוריאוגרף, התנועות הסקסיות שלו מאיימות על המוסכמות החברתיות, אולם היצירות האחרונות שלו (בזמן כתיבת המאמר) הן בנאליות ביותר, ואינן מאיימות על אף אחד.

החרדות הגזעיות, תרבותיות, מעמדיות ומיניות התפוגגו בדמותו של מייקל ג'קסון. נישואיו לליסה מארי פרסלי מאחדים אותן שוב, אך באותו הזמן מערערים תפיסות של מגדר וגזע: ג'קסון נתפס כיותר נשי ויותר לבן מאשתו.

הופעותיו המיניות מיוצגות על ידי הזיכרון של "מייקל הקטן" והבדיה שבהם (הקהל מניח שלמייקל אין חיי מין מחוץ לבמה). אבל על ידי טשטוש הגבולות למיניות הגברית השחורה ואלים (שתמיד נרמזת), ג'קסון קורא תיגר על הקטגוריות של גזע, מיניות ומגדר אפילו כאשר נראה שהוא מחזק את הגבולות שלהם.

מצבו המעורפל של הפיץ של מייקל ג'קסון (מצד אחד הוא משמש כנקודת התייחסות, מצד שני הוא נתפס כנעדר), צריך לשמש כמטאפורה לפער התיאורטי בין הגרסאות האסנציאליסטיות והקונסטרוקטיביות של הזהות. ג'קסון הוא אמצעי לקרוא את מה שהומי באבא מכנה "אמביוולנטיות פרודוקטיבית", לחשוב דרך הדימוי החצוי שיוצר הקהל, הכוחות החברתיים והמכניזמים הפוליטיים שיוצרים את מייקל ג'קסון.

הגוף הלא נכון

באבא (Bhabha) כותב כי ה"סובייקט הקולוניאלי" נוצר על ידי שיח ומתבטא על ידי "צורות של שוני – גזעיים ומיניים". הסובייקט שהוא מייקל ג'קסון הוא קולוניאלי עד כדי כאב:

הוא מוגדר כתאגיד אנושי. הוא בו זמנית מוצר וצרכן אקסטרואגנטי. צורות השוני שהוא מבטא הן רבות ותלויות אחת בשנייה: רצף של גזע, מעמד, מיניות, מגדר וגיל מרכיבים את הייצוג

האמביוולנטי של מייקל ג'קסון. וכפי שמרמז הסקנדל סביב ההאשמות על ניצול מיני, הפוקוס של האמביוולנטיות הזו נמצא תמיד על הפין של ג'קסון.

שינויי הגוף התכופים של ג'קסון סותרים את ההגדרות המצויות לגבי ההבניה של זהות. ג'קסון דוחה באופן פומבי את עברו, ומשמר קול והתנהגות אנטי-גבריים. הבעיה של הפין שלו מצוטטת שוב ושוב באמצעות תנועת מישוש המפשעה שלו. זה סימן למיניות אוטואירוטית: סוטה, לא יצרנית והומוסקסואלית.

ג'קסון נושא בתוכו חוסר וודאות. איננו יכולים לשכוח את עברו, הוא מוצג בפנינו כל הזמן, ולכן אנחנו רואים בגופו אתר של שינוי מתמיד. הופעותיו רצופות בנוסטלגיה לעבר, אך בו זמנית בהכחשה עצמית ובתשוקה עצמית. הדבר מודגם ביחסים בינו לבין הקהל. זה תמיד בוכה ושר עם ג'קסון את המילים הידועות. אבל ג'קסון עצמו מציע רק חוסר בטחון בעובדות.

חוסר הוודאות הזה מזכיר את מה שאיב קוסופסקי סדג'וויק כינתה "אפיסטמולוגיה של הארון", חוסר וודאות לגבי הזהות הפרטית והציבורית שיוצרת "משבר כרוני של הגדרה הומו/הטרוסקסואלית". ג'קסון מציע מעין דוגמה למשבר הזה. ניתן להגדיר אותו במספרים, אבל חוסר ההגדרה המינית שלו מטרידה. הוא מתלונן שהקהל רוצה להשאיר אותו צעיר לנצח, ומצד שני משקיע הון בשינוי גופו בכדי להשאיר אותו צעיר.

להיות E.T.

הסירוב לקחת אחריות על פעולותיו הוא אסטרטגיה שיווקית מצליחה של ג'קסון. הוא מאשים את אביו בניצול, מה שמסביר את חוסר היציבות שלו. תהליך ההלבנה הפיזי שלו אינו מגדיר אותו, הוא טוען. הוא בכלל קורבן של מחלת עור נדירה. לא מדובר בתוצאה של ניתוחים וטיפולים כימיים. חוסר היכולת שלו והצורך לספק את הצרכים של אביו, של הקהל שלו ושל המוסיקה שלו מבנים גבריות שחורה שאינה קשורה למין, מכיוון שהגוף המקורי של ג'קסון נשכח מזמן באמצעות תערובת של הגזמות, אי דיוקים והכחשות.

נדמה כי ג'קסון תמיד נרדף על ידי של מייקל ג'קסון הצעיר והשחור. הוא מופיע בו זמנית כדמות ציבורית וכאימפריה פרטית, כקורבן ועבריין. הוא מפגין שנאה עצמית, המגולמת באמצעות הניתוחים הפלסטיים הרבים, לפי רוברט שיר. שיר רואה בג'קסון קורבן. הוא לא ילד ולא גבר, הוא מוצר, המשווק על ידי מבוגרים שמעודדים את מוזרותו, כל עוד היא ניתנת לשיווק. בדומה ל"סובייקט החצוי" של באבא, שיר רואה בג'קסון תוצר אמביוולנטי "הוא התגלמות המיניות המשתוללת, ועדיין תמים כילד. פשוט, אך עדיין השקרן הטוב ביותר ומניפולטור של כוחות חברתיים". מוזר ונפלא, האמביוולנטיות של ג'קסון הופכת את הפנטזיה הקולוניאלית למשהו ממשי, אף על פי שנאמר שגזעו ומיניותו אינם חשובים.

אליזבת טיילור השוותה אותו לאי.טי. השוואה מגוחכת, אך היא ממחישה את הדמיון בין הקסם הילדותי של ג'קסון לזה של אי.טי, אך גם למוזרות שלו, למרחק שלו משאר האנושות, ולמיניות ההבלתי מוגדרת שלו. הקיום של ג'קסון הוא שילוב של אחרויות, שמוגדרות ומובדלות כמו המכשירים והתלבושות שהרכיבו את אי.טי.

כאשר מייקל ג'קסון מצטלם עם אי.טי., ניתן לדמות את התמונה לתמונה של נער והפין הגדול שלו. מזווית הראייה הזו, החלוקה בין סובייקט מוכל לבין מיניות משוחררת, מפריעה גם את

הנרטיב הבינארי של השעבוד המודגש על ידי נרטיבים של חרדה מגדרית: נרטיב ה"גוף הלא נכון" או ההתעקשות התרבותית שאינדיבידואל "הוא" מין כזה או אחר. הדימוי של ג'קסון עם אי.טי. מעביר אותנו מ"זהות-מגדרית" ל"הופעה מינית". כלומר, הבטחה של שינוי, בלי לקבוע זהות מגדרית. בעזרת המעבר הזה, ניתן להבין את המערכת המבנה את הגבריות המסוכסכת של ג'קסון.

ריבוי אורגזמות

דוגמה ל"הופעה מינית" כזו היא הופעתו של ג'קסון במחצית של משחק הסופרבול. בעזרת סדרה של אפקטים הוא יוצר תחושה כאילו הוא נמצא בשלושה מקומות בו זמנית. שלושה ג'קסונים, שתופסים בו זמנית במפשעות שלהם. רק העובדה שאחד מהם מזיז את שפתו מראה כי הוא למעשה מייקל ג'קסון האותנטי.

אבל מהי משמעות המילה "אותנטי" בתנאי צפייה כגון אלה של הסופרבול? המשמעות שלהם מובטחת על ידי האפקט של הג'קסון השלישי: הוא עומד זקוף וחסר תנועה, בעוד הוא מאשר את זהותו הייחודית בעוד הקהל מריע. המופע מפחית את ההופעה המלאה של "מסוכן" ל-12 דקות, שחוזרת על המופעים האחרים שלו, שחוזרים על המופעים של חמישיית ג'קסון. אבל המופע בסופרבול גם מכחיש את ההיסטוריה החוזרת הזו כקרקע לבניית זהות, באמצעות ההתעקשות שלו על מצב אחד של מייקל כמצב האותנטי.

כפי שכותבת ג'ודית באטלר "חלק ממה שמבנה מיניות הוא בדיוק מה שאינו גלוי לעין, ובמידה מסוימת לעולם לא יוכל להתגלות". המיניות של ג'קסון נשארת בלתי נראית בסופרבול, למרות שסימניה מוצגים באופן מוגזם.

באטלר ממשיכה וטוענת כי "הכוח הנורמטיבי של ה-performance הוא הכוח לכונן את מה שעומד בדרישות של קיום (Being). כוח זה פועל לא רק על ידי חזרה, אלא על ידי הרחקה או הדרה".

במופע מתקיימת נוכחות יתר, שבו זמנית מורחקת, של הכלכלה של הקורבן, שמניעה את ההופעה של ג'קסון. הוא מוקף בילדים הלבושים בבגדי עממיים מכל העולם, ודמויותיהם מועצמות על ידי דמויות ענק שלהם המוצגות באמצעות לוחות שחולקו לקהל. השכפול של דמותם של הילדים מעלים את הילדים המקוריים. הם הקורבנות התמידיים בעולמו של ג'קסון: של רעב, של מלחמה, של ניצול.

באטלר טוענת כי האפשרות החתרנית של החזרה באה בהפסקות בין המופעים, שבתוכם סיכון והפרזה מאיימים להפריע לזהות המתגבשת. מייקל ג'קסון הוא חזרה מתמדת (מאפייניו צפויים וחוזרים על עצמם), ולכן הוא אינו יכול שלא לחשוף את ההפסקות שלו, את הדמויות הקודמות שלו שם היותו שחור ומיניות היו פחות נסתרים, היכן שדמות "אמיתית" עלולה להופיע. אך האם האמיתיות הזו היא גם כן סוג של אפקט?

Moonwalk like a man

נרטיב הגבריות השחורה של ג'קסון, תלוי לגמרי בדרך התנהלותו מול נרטיבים נגדיים. ג'קסון יוצר את התחושה שהקסם שלו הוא חסר גבולות (כמו בקליפ "ג'אס", שם הוא מנסה ללמד את מייקל ג'ורדן את "הליכת הירח" שלו. ג'ורדן לא לגמרי מצליח, אבל ג'קסון מצליח לקלוע לסל

מבניין אחר לגמרי). הפנטזיה המינית והגזעית שהוא מציע אינה מאיימת לרגע, אפילו כשהוא מנסה להצמיד לה שמות כמו "מסוכן" או "רע".

הפנטזיה הזו הופכת למוזרה יותר ומאורגנת יותר על ידי חוסר היציבות הנפשי שלו, שמוצג באופן קטלוגי בקליפ "Leave me alone". השמועות על מוזרותו יוצרות גבולות בין הצופה למופע הג'קסוני. בקליפ אחר, ג'קסון נרדף על ידי מעריצים והופך לאפקט טהור, ארנב, שזהותו כג'קסון נקבעת על ידי ביצוע צעדי הריקוד האופייניים לג'קסון, הקודים של הזהות שלו. שינויי הצורה התכופים של ג'קסון בקליפ, דוחים אפשרות ליצירת זהות שתוכל ליצור דיאלוג עם דימויים תרבותיים שיכולים להיות קשורים לג'קסון, כמו דימויים שחורים. במקום, הצופה נשאר רק עם נוכחותו של מייקל, שמתבטאת בקודים הרגילים. בלי מקור, ג'קסון יכול להיות רק חיקוי לא מדויק של עצמו.

ג'קסון מציע במקום זהות קבועה, משהו שקרוב יותר לדראג, מופע שדוחה נורמליזציה תוך כדי שהוא בוחן אותה באופן אירוני. האיום (הלא אמיתי) של מופע הדראג של ג'קסון נמצא במה שקארול אן טיילר מכנה "Big Bad Dick", איבר המין שחור הגדול שמאיים על האדם הלבן, וגורם לו לבצע מעשי לינץ' מזדמנים. ג'קסון אינו מאיים באמת, כמו מלכת דראג הוא רק מגלם דימוי של מין מסוים. מעשיו אינם מפריעים לדימויים המקובלים היוצרים הבדל בין "אני" ל"אחרים".

האלבום ומסע ההופעות "מסוכן" רושמים את הצורות הללו (מין וגזע) כסכנות למבנים הנורמטיביים. המופע מדגיש את ההבדל בין ג'קסון לקהלו. הוא מביע אהבה, אך הוא מופרד מהם באמצעות חומה של רקדנים. על הבמה, הוא נתפס כדמות הלבנה והנשית ביותר. הרקדנים שלו, מאצ'ואיסטיים ובשלל גזעים, מופיעים במדי צבא.

כאן המוזרות המופרזת של ג'קסון מתקרבת למה שדונה הארווי כינתה "ההבטחות של המפלצות" או "חלל הריק, רגע של חוסר החלטיות, השליליות" שתוקפת את ההנחות המקובלות של הייצוגיות. כאשר אפילו הרקדנים הלבנים נראים כהים יותר מג'קסון, לובן הגוף שלו מפיק "רגע של חוסר החלטיות" תמידי. מרסר טוען כי רגע כזה כמעט ואינו נתפס כרגע טקסטואלי בלבד. מדובר בנקודה שבה פוליטיקה והתחרות להשגת כוח מורגשות במלא עוזן. הקהל של ג'קסון צמא להרגיש בסכנה שג'קסון משחק אותה בשבילם.

"I ain't scared of no sheets"

מוקדי הכוח הבולטים ביותר בגירסת שבע הדקות של "Black or white" הם אלה של הגזע. הקריאה לשוויון בין גזעי מועתקת למיניות. בחמש הדקות הראשונות של הקליפ מוצגים קונפליקטים הבאים על פתרונם: אב ובנו, פלישה אימפריאליסטית וילידים, תנועה אורבנית מול טקס מסורתי. ג'קסון מנותק מהסצנות המתרחשות סביבו. נדמה שהוא נמצא ברגיסטר וויזואלי אחר לגמרי.

"אינני מפחד מסדינים" טוען ג'קסון כשהוא ניצב על פסל החירות. הסדינים הלבנים של הקו קלאס קלאן והסדינים במיטה ניצבים כאיומים זהים.

סצנת שינוי הצורה בסוף הקליפ מדגישה את היותו של ג'קסון שייך כאילו לעולם אחר. הוא הופך לפנתר שחור (גבריות השחורה המאיימת) ורומז כי הגרסא שלו לאלימות רחוב נובעת סוג של

דיספוריה (בפסיכולוגיה – חרדה, דיכאון, חוסר מנוחה) תרבותית מתוחכמת: גופו הבלתי יציב מבלבל היסטוריה אישית, מיתולוגיה כללית ומציאויות חברתיות.

הסצנה שעוררה את התגובה החזקה ביותר הייתה הסצנה בה ג'קסון מפרק מכונית בעזרת מוט ברזל ואז סוגר את רוכסן המכנסיים שלו בקלז אפ. לקהל לא שינתה העובדה שאין פין. עצם ההנחה כי קיים שם פין שג'קסון נראה כמשפף, הייתה עילה מספיקה להתנגדות לסצנה. מעשים נועזים יותר משל ג'קסון כבר בוצעו, אך ניתן להבין את זעם הקהל אם מסתכלים על הסצנה בהקשר של ה"שחורות" של ג'קסון. יש לגופו פוטנציאל אלים, שמאולף באופן זמני על ידי המוסכמות. אלים כמו המהומות בלוס אנג'לס, אלים כמו השופט קלרנס תומס שהואשם בהטרדה מינית.

החלטתו של ג'קסון לקצץ את הקטע, דומה במקצת לבנייתו מחדש באמצעות הניתוחים. הפין המכאיב, הבלתי נראה מוסר באופן ציבורי. הוא נכנע לפחד ממנייות שחורה זכרית ואלימה אפילו בנוכחות הסימבולית שלה.

ארנות

חוסר הנוכחות של הפין מודגשת שוב בקליפ השני מתוך "מסוכן", "בארון". האפשרות שג'קסון איננו סטרייט, מעולם לא נעלמה, למרות ההכחשות החוזרות ונשנות של ג'קסון. אולם בזמן שיצא השיר, הואשם ג'קסון בהטרדת קטינים, וכך קושרה ההומוסקסואליות לניצול וסטייה. שוב מדובר בסוג של דראג: ג'קסון מתחפש למי ש"אינו גיי" או "אינו נמצא בארון".

הקליפ של "In the closet" מגלם את הבעיות שלא מוצאות מענה בחזרה – הבדלים והיסטוריה – לא בג'קסון, אלא בשותפתו השחורה והמלאה נעמי קמפבל. ההבדלים הבלתי פתורים בין ג'קסון לקהלו, ג'קסון וקמפבל, ג'קסון והדימוי העצמי ההטרסקסואלי התלוש שלו ממשיכים להתקיים. ג'קסון וקמפבל מבצעים מעין אוננות הדדית בקליפ. הוא שר "אם זה כואב, אתה צריך לשפוף את זה". למה הכוונה ב"זה"? די ברור. מה שאינו נראה על המסך. אבל מי זה "אתה"? האם בעקבות הופעתה של קמפבל על המסך, ג'קסון פונה לגברים צעירים כמוהו? מי הם? גברים מאוננים? הומוסקסואלים? גברים שחורים? בתור מי ועבור מי שר ג'קסון את השיר כיוצא ונכנס לתוך הארון?

הצללית של ג'קסון שוב מרמזת על אובדן זהות מחד ומשא ומתן מחודש על גבולות גופניים בכדי לאשר זהות. במאמרה "האימפריה מכה שנית", סנדי סטון כותבת כי "מתחת למיתוס המכונן הפאלוצנטרי הבינארי לפיו מובנים גופים מערביים, יש רק גוף אחד נכון לכל סובייקט מגדרי". אבל ג'קסון לא מצליח להיות "נכון". ג'קסון הלא זכר הוא חזרה על ג'קסון הלא-נקבה. לא בדיוק הגוף הנכון, השייד למגדר מסוים, לא בדיוק אותו סובייקט. גוף אוטו-אירוטי, שמספק את עצמו. מאונן. גוף שמספק סימנים חיצוניים של מגדר. אין לו קול גברי, הוא מעולם לא התעבה.

החזרה עצמית של ג'קסון היא למעשה סוג של היסטוריה, זו ההיסטוריה שלו. זה ההבדל שלו, התבטא בלובן, האף הצר, הסנטר, הליפסטיק, קו האיפור סביב העיניים. שום דבר אצלו לא מהותי, לא קבוע, הכל משתנה. אי אפשר לדבר על זהויות קבועות, אלא רק על תהליכים המתרחשים ללא הפסקה.

בראיון עם אופרה ווינפרי, בו גם היא וגם הוא הרגיעו את החשש שלהם מגופם השחור והבלתי מושלם, היא שואלת אותו לבסוף לא "האם אתה הומוסקסואל" או "האם אתה טראנסקסואל" אלא "האם אתה בתול?". מייקל מצחקק ואומר "אני גינטלמן, אני נבוך". נבוך. תמים. מנוכר. וכעת, נשוי. הוא זוכה ליותר הערצה מתמיד. הערצה לפין המופרז שלו.

ע' קווירית תומך בלקויי למידה, דיסלקטים, ומהממימות אחרים. הטקסטים לא נערכים.

יד טרנסית

האוסף הטקסטי של ע' קווירית מאת "יד טרנסית" האסתורי

חבילה, המדריך לחובש החדש

חבילה אפשר לקבל בדואר, אבל לא לזו הכוונה. חבילה זה השם למילה מלועזית פאקר.

תוכן עניינים

1. מה זה ולמה זה טוב?

2. סוגים

3. לבישה

4. גודל

5. היגינה

6. איפה קונים ולינקים

מה זה ולמה זה טוב?

ממה שלי יצא לראות, כשמגיע/ה בן אדם אנדרוגני במראה, שלא עובר טוב במגדר הרצוי, הבן אדם ברחוב עושה ממוצע. מסתכל על הפנים, יש זיפים או אין? לא ברור, יורד למטה, יש חזה או אין? אין, אבל יכול להיות קטן, מסתכל עוד יותר למטה, אם יש או אין חבילה ואז פונה במגדר שהוא חושב שנכון.

אז בשביל זה יש חבילות. כדי לתת מראה של אבר מין בתחוננים.

סוגים

יש שני סוגים עקריים, מסיליקון ומסייבר-סקין (דמוי עור). זה שמסיליקון יהיה קשיח יותר בתחתונים, לא משהו רצוי, אם בטעות מישוהו מרגיש שקשה לך שם בתחתונים... (יחשבו שיש לך זיקפה) ויש סוג יותר רך שנותן יותר תחושה של אבר מין זכרי. אין משהו טוב או לא טוב, שניהם עמידים פחות או יותר באותה צורה, שניהם עושים את העבודה. כל אחד צריך להחליט לעצמו. חבילה מסיליקון לרוב תעלה יותר.

יש חבילות שהן אך ורק יעודיות להיות חבילה, להראות בתחתונים עם אבר מין זכרי, יש חבילות שהן גם להשתנה בעמידה (*על להשתין בעמידה אדבר בפעם הבאה), ויש חבילות שהן גם לחבילה רגילה, וגם לקיום יחסי מין. קוראים לזה פאק&פלאיי (יענו לחבילה ולחגיגה...), טרם נתקלתי בחבילה שהיא גם לשימוש יומיומי, גם להשתנה וגם לחגיגה.

כמובן שכול שהחבילה שלנו תהיה יותר משוכללת היא תעלה יותר. לגבי חבילות שהן גם להשתנה אדבר בפעם הבאה, אז לא אתייחס לזה כרגע. חבילה שהיא גם לחגיגה, הכוונה לאבר מין זכרי שהוא יכול להראות רפוי וגם להצדיע בשביל לקיים יחסי מין הכוללים חזירה שלך בבן/ת זוג למין. כמובן שאם אתה לא מעוניין באקט הספציפי הזה, אתה לא צריך סתם להשקיע כסף.

הכי זול, זה שכל פונקציה תהיה נפרדת, קצת יותר יקר (או בשכלול ביתי), חבילה שכוללת השתנה, הרבה יותר יקר, חבילה שהיא גם לחגיגה.

יש גם חבילות שהן תוצרת ביתית מג'לטין או דברים דומים, אני לא נוטה להסתר עם דברים כאלה, אבל למוכשרים ולתפרנים, זה זול, אין הרבה דברים שצריך לקנות ונראה די שווה:

http://www.youtube.com/watch?v=M_i_FuOafSI

לבישה

לא מעט טרנסים קונים חבילות ואחר כך מטעמי עצלנות ואי נוחות בתחתונים נותנים לחבילה לחכות ליד הגרביים.

אז איך לובשים את זה? אפשר להכניס את זה לתחתוני טנגה של גברים. מישום-מה טרנסים רבים שוכחים שלא כל הגברים לובשים תחתוני בוקסרס. אפשר גם לקנות רצועה מיוחדת שמשאירה את החבילה במקום, לרוב היא תמוקם מתחת לתחתונים.

נכון, החבילה לפעמים זזה, אבל כמו כל גבר אחר שיש לו אבר מין זכרי, חבילות צריכים לסדר לפעמים, אין מה לעשות.

גודל

הרבה פעמים קורה שטרנסים קונים את החבילה הכי גדולה שיש ומסתובבים איתה 24 שעות ביממה. העובדה היא, שכל עוד אתם מסתובבים עם ג'ינס לא צמודים או עם בגדי גוף

וטרננינג, לא רואים מה יש לכם בין הרגלים. אין צורך לקנות את ההכי גדול ולמקמו בצורה הכי בולטת וגבוהה.

דעתי האישית, אפשר להסתדר בלי חבילה רוב הזמן, ולהשאיר את הלבשה לזמנים כמו מסיבות, ביקור בים ומכנסים קצרים. העובדה היא, שעמית לעבודה שלך, לא יסתכל לך על האבר מין שלך באופן מודע כל יום. אפשר ללבוש את זה לעבודה לפעמים וזה מספיק טוב אם יראו את זה פעם-פעמיים, כי לא תמיד החבילה של הגבר עם אבר מין זכרי, בולט במכנסים.

היגינה

חשוב לשמור על נקיון החבילה, במיוחד אם אתם לובשים אותה בצמוד לגוף בלי כל חוצץ. איך מנקים? לכל חבילה יש את ההוראות שלו. בסוגים מסוימים, אפשר פשוט לזרוק את החבילה לתוך סל הכביסה ולדאוג לא לכבס בחום גבוה או להעביר למייבש. מקרים אחרים, כבר יהיה מצויין בצמוד לחבילה או במקום בו אתם קונים צריך לשאול. בכל מקרה, אל תאשימו אותי אם תזרקו את החבילה שלכם לסל הכביסה וזה נהרס. צריך לבדוק קודם.

טיפ, אפשר להלביש את החבילה בגרב דקה ולפדר אותו עם טלק, ובכך למנוע הזעה וקל יותר להחליף גרביים ופעם בזמן מה לנקות את החבילה עצמה, מאשר לנקות את החבילה כל יום או יומיים.

איפה קונים ולינקים

כמו כל הדברים השווים, אפשר למצוא מגוון רחב יותר באינטרנט, אבל היתה תקופה שהיו כמה סוגים של חבילות בחנות למוצרי מין של 'סיסטרס', תתקשרו קודם. ואם אין להן, תדאגו לנג'ז להן את הנשמה, עד שיהיה.

הנה כמה סוגים שונים מאתרי אינטרנט, האתרים הם סתם חנויות המוכרות לי, לפני רכישה, כדאי לחפש בעוד מקומות, לקנות את הזול יותר (או לפי סטנדרטים אחרים) ולשאול את החברים, אם הם רוצים גם משהו מהחנות, לא חייב חבילה, בחנות סקס יש עוד דברים מעניינים...

חבילות:

[http://www.early2bed.com/Merchant2/merchant.mv?Screen=PROD
Category_Code=FTM&Product_Code=PACKY](http://www.early2bed.com/Merchant2/merchant.mv?Screen=PROD&Category_Code=FTM&Product_Code=PACKY)

[http://www.early2bed.com/Merchant2/merchant.mv?Screen=PROD
Category_Code=FTM&Product_Code=GVSOFTPACK](http://www.early2bed.com/Merchant2/merchant.mv?Screen=PROD&Category_Code=FTM&Product_Code=GVSOFTPACK)

רתמה לחבילה:

[http://www.early2bed.com/Merchant2/merchant.mv?Screen=PROD
Category_Code=FTM&Product_Code=PACKSTRAP](http://www.early2bed.com/Merchant2/merchant.mv?Screen=PROD&Category_Code=FTM&Product_Code=PACKSTRAP)

חבילות מאוד ראליסטיות: (הן לרוב מודבקות והן נועדו לא רק להיות חבילה כאשר אתה עם תחתונים, אלא גם בעירום מלא. לרוב הן יקרות עד יקרות מאוד)

<http://www.ftmprosthetics.com/dual.htm> בלינק הזה יש גם חבילות שהן גם לחגיגות

<http://www.tyron2.net/index.html>

חבילה וחגיגה ואפילו לא יקר:

[http://www.early2bed.com/Merchant2/merchant.mv?Screen=PROD
=Category_Code&Product_Code=BENDY](http://www.early2bed.com/Merchant2/merchant.mv?Screen=PROD&Category_Code&Product_Code=BENDY)

-----סוף המדריך-----

ראיון דמיוני שנערך ביני לבין ד"ר נח מדכאילובוביץ' ודנה צמרת

רקע: עקב תהילתי הידועה לשמחה, דקה לפני שהשתן עולה למוח, דנה ונח החליטו להושיב אותי לשיחה מהלב ומרגשת. אני כמובן שנתתי להם את הכבוד, במיוחד לאור יחסינו המתמשכים שנים. הסברים כללים של מונחים ושמות, בסוף.

דנה: יד טרנסית, אתה יודע, בגלל שאתה כזה נפלא, החלטתי לשם שינוי, לא לפתוח בפתח.

יד טרנסית: יוון, איזה כבוד. אני ממש שמח שהחלטת סוף סוף לתת לא/נשים חכמים ואחרים ממך לדבר. איזה יופי.

נח מדכאילובוביץ' (קופץ בנסיון נואש לגונן על המאהבת המסתורית שלו במשך שנים!): יד טרנסית, תומאר לי בבקשה (אני מתקן אותו ואומר לו, אומרים תומר לי), מי לדעתך הוא גבר

יד טרנסית: רוצה דוגמה? (נח מהנהן), אני. אני הגבר המושלם.

נח במבט מרוצה: אז למה אתה קורה לעצמך יד טרנסית.

יד טרנסית: תגיד, נחקוש, מותר לקרוא לך נחקוש? (אין עונה) למה אתה כל כך דיכטומי כשזה נוגע למגדר? כל מה שאתה יודע לעשות זה בולבולים וואגינות. אז בוא תיתן לי, שידוע קצת יותר טוב, להסביר לך מה זה גבר.

דנה או דליה, איך שקוראים לבלונדינית מרכז בריאות הנפש: תגיד יד, אתה לא חושב שאתה מגזים?

יד טרנסית: דנה, תקשיבי, אני יודע שזה קשה לך, אבל מותר לך לכבד את שמי ואם אני קורא לעצמי יד טרנסית, לא משנה מה את חושבת עלי או על המגדר שלי, את הולכת לקרוא לי ככה, ברור? אחרת הראיון ההזוי הזה נגמר פה, מובן? לא מספיק שאני מוכן לארח אתכם בבית שלי? (לקחתי את המתכון של לידי גאגא וביונסה לפנקיקס... מו-הא-הא-הא)

דנה צמרת: ד"ר דנה צמרת בבקשה ממך

יד טרנסית: עשית דוקטורט יא קוקו? במה עשית דוקטורט בלאפות?

דנה צמרת: תגיד, יד, (עוד פעם זאתי), מניין כול העוינות הזאת? אמא שלך לא הניקה אותך כשהיית ילד?

יד טרנסית: ברור שאמא שלי לא הניקה אותי כשהיית ילד, מה את סוטה? אמא שלי הניקה אותי עד גיל חצי שנה גג.

ד"ר דנה צמרת: אאההה

יד טרנסית: זה הדבר הכי חכם ששמעתי אותך אומרת עד כה! כל הכבוד!!!

נחקוש: יד, סליחה סליחה, יד טרנסית, תגיד... ואז הוא מתחיל לפלרטט איתי עם העיניים ומעביר לשון רכה על השפתיים...

יד טרנסית: תגיד נח, לא מספיק שאתה היית המנתח שלי, עד היום יש לי צלקות ממך בגוף שלי, לא מספיק? עשית לי זיין, רק כדי שאני אוכל לדפוק אותך, הא?

נח מדכאילובוביץ': תקשיבי, יד טרנסית, אני לא יודע מה הא

יד טרנסית: שלא תחשוב, יש לי מצלמות אבטחה בשרותים! אני ראיתי מה יש לך שמה. אז זה למה שעשית לי 14 ס"מ פאלוס, כי לך יש 15, הא? שלא תקנא?! אבל מה שאתה לא יודע זה שסידרתי את הניתוח בחו"ל, יש לי עכשיו יותר גדול (ויותר יפה ויותר עבה, כמובן).

דנה צמרת: תגידי יד, אהה, יד טרנסית (היא בוחנת אותי) יכול להיות שבגלל שאמא שלך אינטרסקס ולך לא היה פין כשנולדת, יכול להיות שנהיית לך קנאת פין ובגלל זה אתה רצית להיות בעצם גבר טראנס?

יד טרנסית: יוואווו, מאיפה נפלה עלי 12 מכות מצרים הזאת. אז למקרה שאת לא מבינה כלום מהנח שלך, בואי נעמיד פנים, כן, גבר הוא מי שנולד גבר. אין כל קשר לפין. וזה שאמא שלי, היא אינטרסקס, זה לא אומר שהיה לה זיין. ולא כל טרנס מת שיהיה לו פין, וכותבים טרנס בלי א', נכון שזה בא מאנגלית, אבל המוסכמה כיום זה בלי א' דנה צמרת ונח מדכאילובוביץ' כמקלה: אז למה רצית בכלל זיין.

יד טרנסית: בגללכם יא נבלות!!! אתם ושכמותכם תמיד מכניסים למוח שגבר זה מי שיש לו זיין ואשכים. שלאישה יש נרתיק (ובמקרה הטוב גם דגדגן, אבל לא חייב), שלגבר אין שדיים ולאישה יש כמה שיותר גדולים. שגבר הוא גבר אם הוא גדול וקשוח ואישה היא אישה אם היא יפה וענוגה.

נח מדכאילובוביץ': אז אתה בעצם מצטער שעברת פאלופלסטי?

יד טרנסית: לא, אני מצטער שנפגשנו, דביל.

דנה צמרת: אז למה בעצם אתה לא שם שמלה ואיפור וזהו? אם גבר ואישה זה רק בין הרגלים?

יד טרנסית: בין האוזניים!!! ואני אשים שמלה בלווייה שלך. אני שונא איפור, אלא אם זה לצייר על המראה ו... את מקשיבה לי? כי אישה זה לא דראג! זה לא איפור וזה לא שמלה.

דנה צמרת לנח מדכאילובוביץ': ידעתי שלא באנו בזמן, היינו צריכים לבוא קודם. עכשיו כול המגדר עלה לו למוח, הוא לא יודע להבדיל בין גבר לאישה, זכר ונקבה, התהילה עלתה לו למוח. מסכן, בוא נאשפז אותו.

יד טרנסית: מה אתם אומרים על הפנקייקס שלי, טעים, לא?

נחקוש ודנה מהנהנים תוך כדי לעיסות.

~שיעול קל~ ~שיעול קצת פחות קל~ ~קולות חירחור~ ~אמבולנסים~

יד טרנסית לשוטרים: אתם צריכים להבין, עשיתי טובה לאנושות! מהיום נוכל להיות מהממים וחופשיים, נוכל להזדיין עם מי שבא, אני אוכל לשכב עם גברים!!! ועדיין להיות טרנס ראשוני! הייד, טרנסיות יוכלו ללכת עם כפכפים ושערות בבית שחי לעבר השקיעה יד ביד עם המאהבת, טרנס יהיה פסיבי עם שוטר ג'נדרקווירית וביחד כולנו נוכל ללכת לעזאזל, שמעתי שכול האנשים הכי מהממות הולכים לשם ~שוטר עוצר לי את שטף הדיבור, איך הוא מאז, גדול האומה נואם הוא צריך להיות בשקט!~

~סוף, לבנתיים~

מילון מונחים:

דנה - דנה צמרת, הפסיכולוגית הקלינית במרכז בריאות הנפש לטרנסים/ות ופסיכים. תחביבים: להראות נחמדה ולבאס ת'נשמה, לחמצן את השער ולפנות לטרנסים בלשון נקבה.

נה - ד"ר נה מדכאילובוביץ', מנתח כירוגי פלסטי, במרכז בריאות הנפש לטרנסים/ות ופסיכים.

תחביבים: לעשות דראג של אלוהים

במרכז בריאות הנפש לטרנסים/ות ופסיכים – בית חולים וסוג של גהנום, והמקום היחיד בלהלהלנד שיש בו כרגע תוכנית לשינוי מין. לא רחוק מתל אביביות, אבל מספיק רחוק בשביל להצטרך אוטובוסים של דן...

בקליפ של ביונסה ולידי גאגא המלכה, ביונסה מחליטה להרעיל את הבן זוג שלה באמצעות דבש שהוא מפזר על הפנטיקס שלו

ייתכן ושממתמן לב לאיזה חזיון תעתועים פה, אם נכנסתןם לכאן ביום האחרון. זו אשליה, אתמן אכלתמן פיטריה, תפסיקו לעשן.

זה הזמן לחזור ולומר, שמעולם לא קרה דבר כזה במציאות, הא/נשים הכתובים פה, הם דומיות מומצאות מעולמו המופרע של הכותב וכמו כן הסיטואציות, הסיפורים והדיאלוגים. לפעמים יש דמיון בין המציאות לעולמות מומצאים, אבל זה מקרי בהחלט ובמידה ומישהו חושב שדבר מה פה, נכתב עליו - אנחנו מתנצלים, ומבטיחים לשנות, במידה וזה אכן בטעות נכנס לתת מודע של יד טרנסית ונכתב פה.

יש לך משהו להגיד או לשתף?
רוצה לייסד מדור חדש משלך?
גם את יכול גם אתה יכולה!
השמיעו את קולכן ב-
D_tv25@hotmail.com

פינת היצירה

רומן מפורסם\הן ללוש

רומן מפורסם
יום אחד את תהפכי לרומן מפורסם,
אנשים ישכבו במיטה תחת מנורה עייפה,
ידהרו במרוצת הדמיון, את המציאות שרק אני לה זכיתי.
כשהדפים יתלמאו בתיאורים של צחוקך,
במלים שאכתוב במכונה ישנה, תוך כדי שאביט בך.
ואחרי שאוהב אותך לילות ארוכים,
ידיי יכתבו את שהראה לי גופך,
רומן מפורסם אני אומרת לך ...
אנשים יגמעו מילותיי,
כפי שגמעתי אותך, ממך.
יום אחד אני אכתוב אותנו לסיפור,
באגדות שלי תמיד ראיתי בך לנסיכה.
יכולתי גם לירוק אש על דרקונים.

עכשיו כשהמרחק עוטף בדידות,
אכתוב אותך לעצב,
אחלום אותך לסוף הטוב.
כי מה שווה רומן מפורסם בלי כל אלה?
יום אחד ואת תיהי מושא דמיון,
לכל אלה שנישאו על כנפי התיאורים שלי,
לכל אלה שרצו להרגיש, אבל פחדו.
ואני אהפך לגיבורה ברומן,
על אחת שלא פחדה.

לאהוב אותך מעולם.